

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30.11.2020
v Brně dne 8.12.2020

Odbor správní Krajský živnostenský úřad
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

VYPRAVENO DNE 18.11.2020

Č. j.: JMK 155609/2020

Sp. zn.: S - JMK 141743/2020
OSPŽ

Brno 11.11.2020

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje jako odvolací orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal na základě odvolání [redacted] ze dne 01.10.2020 a 22.10.2020, rozhodnutí Městského úřadu Rosice SpZn. MR-S 23745/20-OVS č.j. MR-C 39151/20-CVS ze dne 03.09.2020, ve znění opravného rozhodnutí SpZn. MR-S 23745/20-OVS MR-C 47444/20-OVS ze dne 05.10.2020, ve věci přestupku dle ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a rozhodl t a k t o :

I. Odvolání [redacted] ze dne 01.10.2020, se dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **z a m í t á** a rozhodnutí Městského úřadu Rosice SpZn. MR-S 23745/20-OVS, č.j. MR-C 39151/20-OVS ze dne 03.09.2020, ve znění opravného rozhodnutí SpZn. MR-S 23745/20-OVS, č.j. MR-C 47444/20-OVS ze dne 05.10.2020 se **potvrzuje**.

II. Odvolání [redacted] ze dne 22.10.2020, se dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **z a m í t á** a opravné rozhodnutí Městského úřadu Rosice SpZn. MR-S 23745/20-OVS, č.j. MR-C 47444/20-OVS ze dne 05.10.2020 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Městský úřad Rosice jako věcně a místně příslušný správní orgán (dále také „správní orgán I. stupně“ nebo „městský úřad“) uznal svým rozhodnutím SpZn. MR-S 23745/20-OVS č.j. MR-C 39151/20-OVS ze dne 03.09.2020 [redacted] (dále také „odvolatel“), vinným z přestupku dle ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o občanských průkazech“), kterého se úmyslně dopustil tím, že od 15.12.2019, nejpozději do zahájení předmětného řízení, tedy do 29.06.2020 neměl v držení platný občanský průkaz i přesto, že o něj požádal 06.11.2019 u MěÚ Rosice a tedy porušil povinnost mít občanský průkaz podle ust. § 2 odst. 3 zákona o občanských průkazech.

Za to mu byla jako správní trest uložena pokuta ve výši 3 000,- Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení o přestupku v paušální výši 1.000,- Kč, obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal [redacted] v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém namítá, že

1.data uvedená ve výroku napadeného rozhodnutí neodpovídají identifikaci účastníka řízení (odvolatele), z tohoto důvodu je rozhodnutí, dle názoru odvolatele, nicotné,

2. správní orgán I. stupně nesprávně posoudil věc, když stavěl výrokovou část na skutečnosti, že si nevyzvedl občanský průkaz přesto, že o něj požádal,
3. u jednání, které je odvolateli kladeno za vinu nelze v kontextu všech událostí vyhodnotit jako úmyslné porušení povinnosti, čímž se napadené rozhodnutí stává nepřezkoumatelným,
4. předmětem celého případu je nezadání tzv. bezpečnostního kódu, u kterého využil možnosti garantované zákonem o občanských průkazech a Listinou základních práv a svobod, nebyl mu předložen žádný relevantní podklad k tomu, aby povinnost zadat bezpečnostní kód vztáhl i na sebe, když v dobré víře očekával, že při využití, dle něho, zákonné možnosti bezpečnostní kód nezadat, mu bude občanský průkaz vydán,
5. předmětné rozhodnutí je nezákonné, neboť došlo k porušení základních zásad správního řízení, dále odůvodnění rozhodnutí je nezákonné z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti, když správní orgán neprovedl důkladný rozbor povinnosti zadat bezpečnostní kód ve vztahu k předmětu řízení – prosté sdělení, že to vyplývá z podstaty věci považuje odvolatel za nedostatečné a argumentačně slabé,
6. správní orgán se nevypořádal s materiálním aspektem věci.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Správní orgán I. stupně poté, co obdržel uvedené odvolání, opravil zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí, která spočívala v nesprávně uvedeném datu narození odvolatele, opravným rozhodnutím n. SpZn. MR-S 23745/20-OVS, č.j. MR-C 47444/20-OVS ze dne 05.10.2020 (dále jen „opravné rozhodnutí“) a protože neshledal důvody pro vyřízení tohoto odvolání autoremedurou, postoupil je s kompletním spisem k vyřízení odvolacímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“ nebo „odvolací orgán“).

Následně [REDAKCE] využil svého práva a podal v zákonné lhůtě odvolání i proti opravnému rozhodnutí, se kterým nesouhlasí a namítá, že

1. jeho vydáním byla narušena právní jistota účastníka řízení v zákonnost rozhodnutí,
2. a 3. nebylo možné vadu rozhodnutí spočívající v nesprávném označení účastníka řízení zhojit postupem podle ust. § 70 správního řádu a tuto vadu považuje ze strany správního orgánu za nepřijatelnou,
4. opravné rozhodnutí není označeno razítkem orgánu, který je vydal,
5. správní orgán měl vadu v identifikaci účastníka řízení řešit prohlášením rozhodnutí za nicotné,
6. mu je upíráno právo na spravedlivý proces na vydání občanského průkazu,
7. byla narušena jeho práva vyplývající z Listiny základních práv a svobod.

Závěrem odvolatel požaduje zrušení opravného rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti.

Krajský úřad jako odvolací orgán poté, co mu správní orgán I. stupně postoupil k vyřízení i odvolání proti opravnému rozhodnutí přezkoumal podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), napadené rozhodnutí v plném rozsahu a soulad opravného rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání správnost opravného rozhodnutí a dospěl k závěru, že odvolání proti žádnému z uvedených rozhodnutí nelze vyhovět, a to z následujících důvodů.

Z předloženého spisu je patrné, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování v předmětné věci vycházel ze žádosti odvolatele o vydání občanského průkazu ze dne 07.12.2009, ze které zjistil, že platnost dosavadního občanského průkazu, jehož byl držitelem, skončila dne 14.12.2019 a dále ze žádosti [REDAKCE] o vydání nového občanského průkazu ze dne 06.11.2019, který mu však dne 05.12.2019, kdy se dostavil na městský úřad k jeho převzetí, nemohl být vydán, neboť nesplnil podmínku stanovenou v ust.

§ 8 odst. 1 zákona o občanských průkazech, zadat při převzetí občanského průkazu bezpečnostní osobní kód. Poté odvolatel městský úřad opakovaně vyzýval přípisly ze dne 07.01.2020, 20.01.2020 a 07.02.2020 k vydání již vyhotoveného občanského průkazu a trval na tom, že splňuje výjimku z povinnosti zadat bezpečnostní osobní kód, dle ust. § 8 odst. 2 písm. c) zákona o občanských průkazech, neboť mu v tom brání překážka těžce překonatelná. O jakou těžce překonatelnou překážku se jedná však blíže nespecifikoval a prezentoval právní názor, že vzhledem k tomu, že zákon nevyžaduje prokazovat takovou překážku, ani ji nijak nespecifikuje, nemůže příslušný úřad bránit vydání občanského průkazu. Městský úřad na jeho výše uvedené výzvy reagoval vysvětlujícími dopisy ze dne 14.01.2020, 27.01.2020 a 13.02.2020, ve kterých odvolatele informoval, že aby mohl posoudit, zda se na něj vztahuje výjimka z povinnosti zadat bezpečnostní osobní kód z důvodu překážky těžce překonatelné, je nutné ji specifikovat. V opačném případě je povinen při převzetí občanského průkazu bezpečnostní osobní kód zadat, jinak mu nemůže být vydán. Zároveň byl odvolatel poučen o povinnosti mít občanský průkaz a dále také o tom, že v případě porušení této povinnosti se dopustí přestupku podle ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona o občanských průkazech. Odvolatel na poslední z vysvětlujících dopisů městského úřadu již dále nereagoval a připravený občanský průkaz si nevyzvedl, a tak porušil povinnost dle ust. § 2 odst. 3 zákona o občanských průkazech. Proto správní orgán I. stupně zahájil řízení o shora uvedeném přestupku a nařídil ve věci ústní jednání. Oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání bylo odvolateli doručeno náhradním doručením tzv. fikcí a písemnost mu byla následně vložena do schránky. K ústnímu jednání se odvolatel bez omluvy nedostavil a ani nereagoval na výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí, která mu byla rovněž doručena náhradním doručením. Poté správní orgán rozhodl ve věci.

Krajský úřad po přezkoumání napadeného rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně rozhodl věcně správně, na základě spolehlivě zjištěného stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Odvolací orgán se nejprve zabýval skutečností zda v posuzovaném případě městský úřad oprávněně trval na zadání bezpečnostního osobního kódu odvolatelem při převzetí občanského průkazu.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona o občanských průkazech je občan povinen převzít občanský průkaz osobně. Po prokázání totožnosti zkontroluje správnost osobních údajů uvedených v občanském průkazu, ověří funkčnost a kapacitu kontaktního elektronického čipu, zadá bezpečnostní osobní kód a potvrdí svým podpisem převzetí občanského průkazu. Podpis se nevyžaduje, pokud občanovi v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka.

Z povinnosti zadat při převzetí občanského průkazu bezpečnostní osobní kód stanoví zákon o občanských průkazech v § 8 odst. 2 výjimky pro a) občana mladšího 15 let, b) občana, jehož svéprávnost byla omezena tak, že není způsobilý požádat o vydání občanského průkazu a c) občana, kterému brání zadat kód překážka těžko překonatelná.

Z uvedených ustanovení zákona o občanských průkazech jednoznačně vyplývá povinnost občana při převzetí občanského průkazu kromě jiného i zadat bezpečnostní osobní kód. Výjimku z povinnosti zadat bezpečnostní osobní kód vymezenou v ust. § 8 odst. 2 písm. c) zákona o občanských průkazech, tedy existence těžko překonatelné překážky pro jeho zadání, stanovil zákonodárce úmyslně blíže nespecifikovaným pojmem, aby jejich výčtem zbytečně neomezil životní situace občana, které by mu mohly přes veškerou snahu a úsilí ve splnění zákonné podmínky zabránit. Nicméně v důvodové zprávě k návrhu novely zákona o občanských průkazech (zveřejněné pod <https://www.vlada.cz/assets/ppov/lrv/ria/databaze/Zaverecna-zprava-RIA-k-novele-zakona-o-evidenci-obyvatele.pdf>), kterou byla výjimka povinnosti zadat bezpečnostní osobní kód v podobě překážky těžko překonatelné upravena, je vysvětleno, proč zákonodárce uvedenou výjimku navrhuje do zákona o občanských průkazech zařadit, když je zde výslovně uvedeno, že se „Navrhuje umoznit ve výjimečných případech předání občanského průkazu bez současného zadávání bezpečnostního osobního kódu. Možnost nezadávat bezpečnostní osobní kód při převzetí občanského průkazu by měly mít děti do 15 let věku a občan, kterému brání těžko překonatelná překážka, a to z důvodu jeho fyzické nebo psychické neschopnosti“.

Z uvedeného je jasné patrné, že povinnost zadat bezpečnostní osobní kód při převzetí občanského průkazu se plošně vztahuje, až na stanovené výjimky, na všechny občany. Výklad pojmu „těžko překonatelná překážka“ v praxi nezpůsobuje žádné problémy, neboť se ve většině případů jedná o zdravotní důvody, které jsou zjevné. Pokud však nastane situace, kdy občan pouze tvrdí existenci těžko překonatelné překážky, je logicky jí povinen specifikovat, aby mohl správní orgán posoudit, zda důvod pro její uplatnění nastal. V opačném případě by mohlo docházet k obcházení povinnosti stanovené zákonem a bezpečnostní osobní kód by nebyl zadáván na základě splnění stanovené výjimky, ale jen na základě libovůle občana. Obdobný a bezproblémový je např. i postup při posuzování splnění výjimky z povinnosti potvrdit převzetí občanského průkazu podpisem občana. I v tomto případě zákon o občanských průkazech stanoví, že podpis se nevyžaduje, pokud občanovi v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka. Každý občan musí převzetí občanského průkazu písemně potvrdit a pokud by to např. nechtěl svévolně učinit, rovněž by nestačilo pouhé sdělení, že mu v tom brání překážka těžko překonatelná.

Na základě výše uvedeného proto krajský úřad nemůže souhlasit s názorem odvolatele, že vzhledem k tomu, že zákon výslovně nevyžaduje prokazovat těžko překonatelnou překážku, ani ji nijak nespecifikuje, nemůže příslušný úřad bránit vydání občanského průkazu. Správní orgán I. stupně tedy nepochybil, když požadoval po odvolateli, aby specifikoval, o jakou pro něho těžko překonatelnou překážku se jedná a pokud tak odvolatel neučinil, nemohl mu již zhotovený občanský průkaz vydat.

Dle ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona o občanských průkazech se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mít občanský průkaz podle § 2 odst. 3. Dle ust. § 2 odst. 3 zákona o občanských průkazech je občanský průkaz povinen mít občan, který dosáhl věku 15 let a má trvalý pobyt na území České republiky. Tím, že odvolatel svévolně, přes veškerá poučení, odmítl splnit jednu ze zákonných podmínek pro předání občanského průkazu, dostal se vlastním zaviněním do situace, kdy nevlastní občanský průkaz, a tak porušil povinnost mít občanský průkaz dle ust. § 2 odst. zákona o občanských průkazech.

S ohledem na uvedenou skutečnost, **má krajský úřad za nepochybně prokázané, že odvolatel tak naplnil skutkovou podstatu přestupku ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona o občanských průkazech** tak, jak správně rozhodl správní orgán I. stupně a k námitce odvolatele, že městský úřad nesprávně posoudil věc, když stavěl výrokovou část na skutečnosti, že si nevyzvedl občanský průkaz přesto, že o něj požádal, nelze přihlídnout.

K tvrzení odvolatele, že u jednání, které mu je kladeno za vinu nelze v kontextu všech událostí vyhodnotit jako úmyslné porušení povinnosti, čímž se napadené rozhodnutí stává nepřezkoumatelným odvolací orgán uvádí, že i v otázce naplnění subjektivní stránky posuzovaného přestupku souhlasí s posouzením věci, tak, jak učinil správní orgán I. stupně, tedy, že ze strany odvolatele došlo k zaviněnému jednání ve formě úmyslu nepřímého. Přičemž k odpovědnosti fyzické osoby za daný přestupek postačuje zavinění i z pouhé nedbalosti. Odvolatel byl v rámci obsáhlé písemné komunikace před zahájením řízení o přestupku městským úřadem důkladně poučen o svých povinnostech v souvislosti se zadáním bezpečnostního osobního kódu a rovněž o důsledcích porušení této povinnosti a přesto, jako laik v problematice občanských průkazů nebyl ochoten přijmout logickou argumentaci správního orgánu I. stupně v dané věci. Odvolatel tedy věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. S ohledem na výše uvedené považuje odvolací orgán i další námitku odvolatele, že nebyl mu předložen žádný relevantní podklad k tomu, aby povinnost zadat bezpečnostní kód vztáhl i na sebe, jako neopodstatněnou.

Odvolací orgán nemůže ani souhlasit s námitkou odvolatele týkající se nedostatečného odůvodnění a údajně absentujícího důkladného rozboru povinnosti zadat bezpečnostní kód ve vztahu k předmětu řízení, když správní orgán I. stupně naopak v 1. odstavci na straně 4 napadeného rozhodnutí povinnost zadat bezpečnostní osobní kód podrobně vyargumentoval.

Rovněž tvrzení odvolatele, že se správní orgán nevypořádal s materiálním aspektem věci není opodstatněné. Aby jednání, které má sice formální znaky přestupku, bylo přestupkem, je třeba, aby byl naplněn jeho materiální znak, který charakterizuje sociální povahu přestupku. To znamená, že je nutné, aby zaviněné protiprávní jednání bylo ve své konkrétní podobě pro společnost nebezpečné (škodlivé) tím, že

porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Naopak u jednání, u nichž je protiprávnost daná nekonáním, nesplněním povinnosti něco činit a takovéto jednání (nekonání) je jako přestupek přímo označené v zákoně, je materiální znak přestupku dán ve většině případů již tím, že jej zákonodárce v zákoně výslovně označil jako přestupek s úmyslem chránit určitý společenský zájem. Společenská škodlivost je tedy u těchto jednání dovozována již ze samotné skutkové podstaty přestupku, a to s odkazem na skutečnost, že v opačném případě by ji zákonodárce nepostihoval. Pokud zákonodárce označil v § 16a zákona o občanských průkazech jako přestupek porušení povinnosti mít občanský průkaz podle ust. § 2 odst. 3 tohoto zákona, vyjádřil tím zájem společnosti (státu) na tom, aby občan měl občanský průkaz, coby jediný doklad, který rozsahem údajů v něm uvedených a identifikujících jeho totožnost, nelze plnohodnotně nahradit jiným dokladem. Tímto způsobem I. správní orgán stupně v napadeném rozhodnutí materiální aspekt daného přestupku správně definoval. Odvolací orgán pouze doplňuje, že materiální aspekt uvedeného přestupku by nebyl naplněn pouze v případě, že by odvolatel neměl občanský průkaz po velmi krátkou dobu a ne po dobu několika měsíců.

Krajský úřad dále přezkoumal soulad opravného rozhodnutí, kterým správní orgán I. stupně opravil zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávně uvedeném datu narození odvolatele, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání i jeho správnost a dospěl k závěru, že bylo vydáno plně v souladu s ust. § 70 správního řádu.

Podle u vedeného ustanovení správního řádu opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Tento institut tak umožňuje jen odstraňování chyb, kterých se dopustil správní orgán ve vydaných rozhodnutích, tedy opravy různých méně významných překlepů a zkomolenin, opravy dat a rodných čísel, ale také opravy početních chyb. Opravným rozhodnutím však nemůže dojít ke změně vlastních, opravovaných rozhodnutím stanovených práv a povinností.

V daném případě správní orgán I. stupně opravil zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávně uvedeném datu narození odvolatele ve výroku i odůvodnění tohoto rozhodnutí, přičemž z řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, není pochyb, že vinným z předmětného přestupku podle ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona o občanských průkazech, byl uznán právě odvolatel [REDAKCE]. Odvolací orgán navíc nahlédnutím do informačního systému evidence obyvatel ověřil, že na uvedené adrese osoba stejného jména s datem narození [REDAKCE] které bylo chybou v psaní v napadeném rozhodnutí uvedeno, hlášena není. Nemohlo tedy k záměně v osobě účastníka řízení (odvolatele) dojít.

Odvolatel v odvolání proti rozhodnutí ve věci samé i proti opravnému rozhodnutí zastává právní názor, že rozhodnutí, ve kterém je nesprávně označen účastník nelze napravit postupem podle ust. 70 a správní orgán je měl prohlásit za nicotné. Ani s těmito námitkami nemůže odvolací orgán souhlasit.

Podle ust. § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Podle odst. 2. tohoto ustanovení zákona nicotnost zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal.

Jak již bylo výše vysvětleno, odvolací orgán konstatuje, že podmínky pro aplikaci ust. § 70 správního řádu na chybu v psaní spočívající v nepřesně uvedeném datu narození odvolatele byly splněny a odvolací orgán (který jako jediný by mohl nicotnost prohlásit) rovněž v uvedeném pochybení nespátřuje důvod pro prohlášení napadeného rozhodnutí za nicotné, neboť by to bylo v rozporu s citovaným ust. § 77 odst. 1 správního řádu i konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a právní teorií. Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Afs 61/2008-60ak uvádí: „*nicotný správní akt trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek*

formy, absolutní omil v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle (in: D. Hendrych a kol. Správní právo. Obecná část. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, s. 136-141).“ V posuzovaném případě však žádný z uvedených znaků, které by mohly způsobit nicotnost rozhodnutí shledán nebyl, neboť v posuzované věci nevznikly pochybnosti, o kterém účastníkovi bylo v předmětném správním řízení rozhodováno. a správní orgán správní orgán I. stupně proto postupoval správně, když chybu v datu narození odvoatele, která byla uvedena i ve výroku napadeného rozhodnutí, napravil opravným rozhodnutím.

K námitce odvolatele, že opravné rozhodnutí není označeno razítkem orgánu, který je vydal odvolací orgán uvádí, že ve spise k projednávané věci, kterou správní orgán I. stupně postoupil krajskému úřadu k vyřízení, je založen i originál opravného rozhodnutí, který je však řádně označen otiskem úředního razítka Městského úřadu Rosice, který opravné rozhodnutí vydal. Rovněž správní orgán I. stupně v předkládací zprávě zaslané odvolacímu orgánu spolu s odvoláním proti opravnému rozhodnutí uvádí, že si není namítaného pochybení vědom. Pokud tedy nedopatřením nebyl úředním razítkem označen stejnopis rozhodnutí, který by odvolateli doručen, ale originál rozhodnutí, založený ve spisu, tuto náležitost obsahuje, jedná se pouze o formální nedostatek, který nemůže mít vliv na zákonnost opravného rozhodnutí.

Další námitky odvolatele (upírání práva na spravedlivý proces, porušení Listiny základních práv a svobod) se nevztahují k opravnému rozhodnutí, ale k věci samé, proto se jimi odvolací orgán dále nezabýval.

Odvolací orgán se dále zaměřil na otázku zákonnosti uloženého správního trestu za přestupek v přezkoumávaném případě.

Při určení druhu a výměry správního trestu se dle ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky přihlíží kromě jiného zejména k povaze a závažnosti přestupku tj. zejména k významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, k významu a rozsahu následku přestupku, způsobu spáchání přestupku, okolnostem spáchání přestupku, druhem a mírou zavinění, délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele, dále se přihlíží k případným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k osobním poměrům pachatele a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku. Správní orgán tato hlediska hodnotí komplexně a ve vzájemných souvislostech. Řádné odůvodnění ukládané sankce v případě správního trestání je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétní výši ukládané sankce těmito kritérii zabývat a srozumitelně a jednoznačně formulovat logické kroky, které jej ke stanovení konkrétní výše té které sankce vedly tak, aby odůvodnění její výše bylo následně odvolacím orgánem a případně soudem přezkoumatelné. Správní orgán je tedy povinen při ukládání správního trestu podrobně a přesvědčivě odůvodnit, jak ke kterému kritériu přihlédl, a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto kritérium na konečnou výši ukládané sankce.

Pokud jde o postup správního orgánu I. stupně při rozhodování o výroku o správním trestu (pokutě) a její výši, krajský úřad konstatuje, že správní orgán I. stupně při stanovení výše správního trestu (pokuty) zohlednil kritéria stanovená v ustanovení dle ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, jak shora vyloženo, zejména přihlédl k závažnosti a povaze přestupku, kdy společenská nebezpečnost jednání odvolatele je dána porušením jeho zákonné povinnosti mít občanský průkaz, který je primárním dokladem k prokazování totožnosti občana s ohledem na rozsah údajů v něm uvedených a současně pak k míře zavinění, tedy k jednání odvolatele v úmyslu nepřímém, když uvedeného přestupku se lze dopustit i z nedbalosti. Správní orgán I. stupně vzal v úvahu i polemiku nad zákonným ustanovením zákona o občanských průkazech a rovněž skutečnost, že odvolatel, přes veškerou pádnou argumentaci ze strany městského úřadu, nevyvinul žádnou iniciativu, aby se o správnosti svého názoru přesvědčil. Dále zohlednil délku trvání protiprávního stavu více 6 měsíců a také to, že se jednalo o první přestupek odvolatele na úseku občanských průkazů. Proto považuje odvolací orgán pokutu ve výši 3 000,- Kč, uloženou na spodní

hranici zákonné sazby do 150 000,- Kč za adekvátní k tomu, jak správní orgán k jednotlivým kritériím přihlédl.

Dle ust. § 95 odstavec 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Výše paušální částky je stanovena v ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., ve výši 1 000,- Kč. Její určení je nedílnou a povinnou součástí rozhodnutí. Podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Správní orgán přitom vychází zejména z osobních poměrů pachatele přestupku, především z jeho sociální situace. V daném případě odvolatel o snížení výše paušální částky nákladů přestupkového řízení nepožádal a správní orgán I. stupně rovněž neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by bylo možné tuto částku snížit, a proto odvolací orgán konstatuje, že i povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč byla uložena v souladu se zákonem.

Krajský úřad neshledal důvody pro jiné posouzení věci, než jaké učinil správní orgán I. stupně. Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl krajský úřad tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné a dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, se proti němu nelze dále odvolat.

JUDr. Eva Sychrová
vedoucí oddělení správního

Počet listů rozhodnutí: 4
Počet příloh/listů příloh: 0/0

Rozdělovník: [REDACTED]

Vyřizuje: JUDr. Eva Sychrová, vedoucí oddělení správního, tel. 541 652 216